

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 197.

Göteborg den 11 dec. 1963.

R E K.

Älskade min enda lillasyster!

Tack ska du ha för brev nr 197, som kom i går!

Härmed översänder jag i Göteborgs Banks check nr 423751 å Yen 47.300:- motsvarande i svenska kr. 700:04. Det var väl fort och bra exp.? Inga-Lisa kom upp i går kväll och hämtade rekvisitionen på Yen och har i dag ordnat det genom banken i Mölndal. Och i kväll fick jag checken. Och nu skulle jag försöka få till några rader att bifoga. I morron bitti hämtar hon reket och vidarebefordrar det. Hon sköter alla bank- och postärenden och de flesta andra också. Jag är fortfarande i sängen men går upp och lagar min mat och äter upp den. Så gott det går. Min temp. har gått ner till 37.3 - 37.7 i dag. Men jag är nästan lika trött och tycker att det är skönt att tillbringa även dagen i sängen. På fredag skall jag till doktorn igen, vad han då kan ha att säga.

När jag skrev sist var Wannberg sjuk. Samma dags kväll - 1/12 - dog han. Det känns rätt underligt! Han och Ethel var här under vårt 60-årsjubileum 20 - 24/11. På söndagens morron måste Ethel fara hem. Hon har kontorsarbete och kunde inte få ledigt längre. Jag var vid tåget söndag morron och vinkade av henne. Hon var så glad att ha fått vara här och sa att det skulle hon leva på länge. Calle stannade över måndagen och var med på symötet. Han talade och sjöng också där. Och det sista dom hörde av honom var "Evhetsmorgonen lyfter skymmande slöjan utav" I GV för den 29/11 finns på sista sidan en adventsdikt av Wannbergoerhört vacker. I följande nr har Åke skrivit om honom. Vi hade så trevligt då dom var här och vi var alla så glada likasom dom. W. predikade bättre än någonsin utan några som helst anteckningar. Åkesson läste texten. W. hade 5 % syn. Hans läkare hade föreslagit honom att lämna sitt arbete för att bl. a. spara på den lilla syn han hade om den nu kunde bevaras någon tid. Han beslöt att göra så. På lördagskvällen 30/11, nej det var nog på förm., var tydligen distriktstyrelsen samlad eller vad det var för några. W. skulle då tala med dom och säga upp sin plats. Han kom visst inte riktigt punktligt, varför dom ringde. Han sa: Jag kommer nu med papperen! Men han kom inte. Någon av dom for dit. Ethel hade just då kommit från sitt arbete och funnit sin älskade liggande nästan medvetslös. Han försökte säga något. Men det gick inte. Jag tror att medvetelösheten inträdde då eller på väg till sjukhuset. Söndagskvällen avr vännen Calle Wannberg inte mer. Flickorna hade kommit hem på söndagen. Anna-Lena från Stockholm och Ulla från GBG. Dödsorsaken var inte, som jag trodde, Koma, utan hjärnblödning. Den 7 begrovs han. Det var visserligen ett hårt slag för hans kära. Men man måste nog ändå säga att det var en väldig Guds nåd som uppenbarades på vår vän. Att tänka sej att denne nästan rastlöst arbetsamme man skulle bli sittande helblind och därtill sockersjuk och vid hans år ställas utanför allt det som han velat satsa också resten av sitt liv på. Vilket hårt öde! Inte bara för honom utan också för familjen. Jag skulle tro att när dom kommit över den första ohyggliga smärtan, så skall säkert detta gå upp också för dom. Åkesson sa till W. ett par gånger om att du kommer nog hit en gång till. Han svarade med ett tvärsäkert nej båda gångerna. Allting tyder på att han medvetet stod inför det som nu skedde, även om han kanske inte räknade med att det skulle ske så snart. Kanske gjorde han det också?

Den 30/11 tog Olle instruktionssköterskaexamen med 3 små a och 4 AB. Vilka ämnen det gällde vet jag inte. Han var inte bäst sa han. Det var en flicka. Men han tillhörde den grupp som kom näst efter henne. Nu är han ledig några dar och Aina vikarierar på Eiser som korrespondent under samma tid. Om väglaget blir lämpligt kommer väl Olle och hämtar oss till jul med sin bil Det ska bli roligt om man orkar ut, som jag hoppas. Ann-Marie har vi ju inte sett sen hon var helt späd. Nu är hon ju 10 mån.

Ebba är inte alls bra. Hon lever på tabletter och har fortfarande mycket ont, men jobbar. Huvudparten av jobbet ligger ju på Ludde, som nog är mycket sliten. F.o.m. trettondagen ska dom stänga affären någon vecka och fara till "Gubben i Lur" för att se vad han kan göra. Han har något slags elektriska behandlingar eller vad det är. Då reser båda upp till Dalsland. Så får det väl vara slut för i dag med en innerlig önskan om EN GOD JUL med Thora och Martin Må ni ha det så gott! Det önskar av hjärtat systratrion genom

Inga

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

1954